Diao vestiti; et ideo licet, qa Speies Sacrales in Sacra
Eucharistia dr ornatur et Sptur Corporis Xpi Dni ut
loquuntur Theol: et in ipsi n manet Sbtia panis, sed qn-
titas: qo ex hac potissimum desumitr deprro Habitus.=

Conf. qa rao Hbus desistit in
eo qd vestiat et ambiat Corpus: Sed hoc etiam ipse p-
uenit a qnte, et n a Sbtia, q sola rone partium qntis
extenditr et ambit Corpora: qo Habitus rao Hbus n puenit
a Sbtia =

Oppositum Sntam tenet Mr S. Th. qnl
et CC. ... Prob. 1o. posita sola Sbtia, et quia
qdq alia pa denoiari corpus vestitum: qo hac deno-
mina puenit a sola Sbtia. Rndet aius, nam des-
tructa Sbtia et pseuerante sola qnte datur iam rao
Hbus, ut iam vidimus ex misterio Sacre Eucharis-
tiae =

Prob. 2o. Sbtia denoiat Corpus vestitu
aliciatu Vg. Aurum denoiat lapidem auratum et Lori-
ca militem loricatum: qo hac denoiao n puenit a
qnte. Rndet dicto aius: Sbtia denoiat Corpus vesti-
tum rone Sui, rone qntis sed aius. Unde hac deno-
minao pxe et pxime licet puenit a qnte, radicaliter
tn et ultimate pueniet a Sbtia =

Inst: qo hoc pdictum Hbus n dis-
quirit ab ipsa qnte. Rndet negdo illatiem. qa licet mate et phi-
sice n sit qd distinctum, attn loyce et denominative distingui-
tur. Sicut Sti Relao pdicales in opide patris Mr
licet n sit physice et mate dista a suo fundo, attn Loyce
et Mate stituit diversum pdictum pper diversam denomi-
naciem: qo Sola phandum e in Habitu.=

Contra hæc 3. Opinio &c. qui existimat ræm stratem ... convenire a figura, et non a Subia & Gente: Contra hanc 3ª ee Loricatum galeatum ... conveniunt a figura: ergo ab illa desumitur ... et non a Gente.

... dictas am: conveniunt ... quate-nus st pes ita ... digorsa ... quatenus e ... e loge denoiat ... Namque ... quatenus e indicta a Subia ... ad ... quatenus denoiat loge ... relatam.

Vide quod in nostra ... figure n e ... dista ... sit ipsa partes ... ita ... ita Voilata, et Consequenter ... denoiatio ... desumitur a Quantitate.

Hæc ... Metheis Institutionibus ... fiiant, que ut Sub auspitiis Intaminatæ Deiparæ Lucem hauserunt, ita Sub eius felecissime coronantur. Quod uero in hoc opere inconsinnum et impolitum e ... be mihi unice tribuendum: Siquid tamen splendore et laude dignum videatur, id Divino Auctori a quo omne datum optimum et omne donum perfectum ex integro referendum est.

Neque uero sine arcano Numenis Consilio factum reor, quod Universæ Phylosophiæ Cursum absolverimus in pervigilio Admirabilis Servatoris ad Empyrium Ascensionis in qua Divinus Magister Discipulis dilectissimis extremum Vale dixit: ad cuius emulationem Magister humanissimus Alumnis Suis Amantissimis Supremum Vale ex animo

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

608

Precatur. Illud tamen non leve nostri laboris solamen, et trophaeum, nempe, quod vixi, et quem dederat cursum fortuna peregit.

FINIS.

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

610

613

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

INDEX

Quæstionum, & Difinitionum Methæ

TRACT. I.

De Ante-prædictis.

Quær. 1º quo definiatur Metha? R. sic definiri — est cognitio rerum per altissimas earum causas —. Luthas. 2
Quær. 2º an Metha sit una scientia in specie infima? R. affirm. 2
Quær. 3º an Metha sit scientia practica an speculativa? R. Metham ratione sui objecti formalis (quod est Ens reale) esse speculativam. 2
Quær. 4º an Metha sit omnium scientiarum naturalium perfectissima? R. affirm. 3
Resolvuntur dubia quæ traduntur a Metha circa illas Luthas —. 3,4,5,6,7
Quær. an intellectus possit assentiri duabus propositionibus oppositis. R. nego. 4
An in nobis detur appetitus ad Metham? Ante resolutionem supponendum 1º dari appetitum innatum et elicitum. Innatus definitur — est propensio seu inclinatio nativa ad bonum, seu perfectionem — Elicitus — est actus qui elicitur a potentia quia cognitione qua appetit perfectionem —
Supponendum 2º innatum dividi in appetitum proprium et improprium. Improprius seu naturalis — est quædam inclinatio et propensio naturæ ad perfectionem naturalem — Appetitus proprius est ille qui tendit in suum bonum quia aliqua cognitione. Hoc posito. 7. 8.
Resolutio 1º in hominibus datur appetitus innatus proprius, et improprius ad Metham, et alias scientias naturales. 8.

Resolvo 2º in hoē ēt dari appetitus elicitus circa sententias, qm̄ spectatis ad Metham et aliis partes naturales. 9.

Quær. 1º an in hoē detur appetitus innatus ad visionem Deam? Resp. negē, ēt ha intrinsec. habitus de infusa. 11.

Quær. 4 Ans detur appetitus elicitus in hoē ad visionem Deam?

Resolvo. 1º Supposita cognitione Fidei Divinæ pōt dari in hoē tales appetitus. 13

Resolvo. 2º ēt supposita cognitione nali qm̄ hō pot hō habere cognitione Fidei. imo ēt supposita cognitione nali pot hō illam appetere. 13

Resolvo 3º hic appetitus si fuerit nalis, pōt ēē inefficax. Appetitus alius ē efficax, alius inefficax. Efficax ē ille qui sic tendit in finē sū ēt in media necria ad assequendum finem. Inefficax est quidam simplex complacentia finis, sc quidam velleitas. 13

Resolvo 4º pot in nobis dari appetitus elicitus efficax supernalis ad visionem Deam supposita cognitione supernali Fidei Divinæ. 14

Resolvo 5º n̄ pot in nobis dari appetitus mere nalis efficax ad visionem Deam. 14

Unde hoc intelligendum ex se, et ex vi aus nalis, n̄ vº elevationis. 15

Disp. 2ª.

De Ente in coī quatenus ē objectum Methæ.

Quær. 1º quale sit objectum Methæ? Resolvitur objectum aggregationis, sc objectum materiale ēē Ens in tota sua amplitudine sumptum. 16.

Quær. 2º quonam sit objectum attributionis Methæ? Resp. ēē Deum ut auctor Naturæ est. 18.

An Ens habeat conceptum objective unum? Conceptus alius pot summi late, alius magis stricte. Dico 1º Ens hēt conceptum objective unum si illud unum objective sumatur lato modo. 19.

Dico 2º Ens in coī n̄ hēt conceptum objective unum si illud unum objective sumatur stricte prout dicit præcisionem objectivam a ceteris partibus. 19.

Exquiter 1º. Res ante qm̃ existat extra caūs. sit aliqd positivũ
Qd sit ē quere an ẽssia rex ante qm̃ existant distant in aliqd
positivo, ẽl negativo? Resolvo 1º. ẽssia rex ante suam exis-
tiam extra caūs n. sit aliqd positivum actuale. 24
Resolvo 2º. ẽssia rex ante existiam distant in positivo
possibili. 27
Qm̃ ẽssia rex dependeant a Deo Opifice? Resolvo 1º. creaturae
sumpta in ēe possibili et obiectivum n. dependent a divina Opifice tanqm̃
a causa actuali. 30
Quaer: Subbetinus et alii docent creaturas ante qm̃ existant depende-
re a Deo tanqm̃ a cā exemplari, ẽl ideali. 30.
Resolvo 2º. ẽssia rex in ēe possibili dependet a Deo tanquam
a cā potentiali. 31
Ex dictis colliges 1º. possibilia ēe resta transcendentiae ad divinam
Opificem, et ē contra Opificem ad possibilia. 32
Colliges 2º. possibilia ēe necessaria atq̃ Deus, n. qd roe dignitatis
et independentiae, sd roe indefectibilitatis in sua ẽssia. 32
Colliges 3º. ẽssias rex ante existiam triplex posse sumi. 1º. ut ēe
immenensiali qd hent in divina Opifice. 2º. ut ēe aeuali qd
ab aeterno hent. 3º. ut ēe obiectivo et possibili qd n. hent actu. 32. & 33
Colliges 4º. rem possibilem formalem ēe intrinsece et ex se existibile,
et ab ipsa Opifice divina, a qua fieri pot. 33
Colliges 5º. possibile ēe illud qd ab aeterno pot existere, et het na-
turam connexionem praedicatorum. 34
Quaer 1º. An existia distinguatur ex nā rei ab ẽssia cuius ēm ut
entitatis? Resp. nego. 35
Exquiter existia distinguitur virtualiter ab ẽssia? Nos negamus possibilia
obiectiva, et resolvimus existiam n. distingui virtualiter ab ẽssia sed
sive praecisa obiectiva. 40
Qm̃ nā carens propria existia pot existere per alienam? Resp. nego. 41

Q. sua entitate existentia possit existere per alienam. R. affir. 43

DISP. III.

De Proprietatibus Entis.

Quatuor conditiones requiruntur ad rigurosam proprietatem. 1.a est quod sit Entis de alio. 2.a quod distinguatur ab essentia saltem modaliter: 3.a quod reciprocetur cum subiecto. 4.a quod non includatur in re cuius est proprietas. Sed ad minus rigurosam sufficit quod constet ex duabus primis; imo non est necessaria distinctio ex natura rei. 45

Quaer. 1.o an Ens habeat aliquas proprietates. R. affir. si loquatur de proprietatibus minus rigurosis. et sunt tres: Unum, Verum, Bonum. 45

Quaer. 1.o an Unum, quod est 1.a Entis proprietas et est idem quod indivisum, consistat in aliquo positivo vel negativo formaliter. R. in positivo. 47

Quaer. 1.o in quo consistat Veritas transcendentalis quae est altera Entis proprietas? R. consistere in ipso ente sub connotatione ad intellectum, quae connotatio non est neque virtualiter distincta ab ente. 50

Quaer. 2.o quae sit illa connotatio ad intellectum. R. ... esse aliquid non ... sed relatio ad cognitionem. et in Bono connotatio est relatio ad voluntatem. 50

Dicitur 1.o veritatem intrinsecam transcendentalem esse ens intelligibilem sive cognoscibilem ut res possit cognosci sicut est. haec veritas positiva includit in se negationem fallacitatis, sed haec non est proprietas Entis. 51

Dicitur 2.o Ens verum esse verum transcendentalem non ad cognitionem existentem, sed futuram quae sit repraesentativa, sed ad cognitionem possibilem. 52

Utrum igitur haec, vel illa intelligibilitas, seu aptitudo quam habet Ens in ordine ut cognoscatur ab intellectu sit positiva, an saltem non requirat negativa? R. esse positivam. 52

Quaer. 1.o in quam formaliter consistat Falsitas transcendentalis. R. consistere in difformitate rei a cognitione, idest in negatione conformitatis. 53

Quaer. 2.o an ne falsitas transcendentalis detur in rebus creatis, an in operibus. R. dari in solis operibus. 53

Quaer. 1.o quid sit Bonum ultima Entis proprietas? Bonum

1º ut e Effectum.
Multiplex, prot consideratur. 2º ut e conveniens alteri. 3º ut
e amabile. Bonum vero sumptum ut e alteri conveni=
ens adhuc triplex dividitur nempe in honestum, utile et
delectabile et bonum ita sumptum e proprietas sit entis. 55
Quær 2º an Bonum reciprocetur cum fine. R. nege. 55
Quær. 3º an Bonum transcendens sit in ordine ad appetitum innatum
vel elicitum. R. ee in ordine ad elicitum. 55
Quær 4º an Bonum transcendens recurrat cum appetibile nege. an
cum appetibile positive. R. recurrere cum appetibile positive. 56.
Colliges hinc 1º Bonum transcendens non consistere in effectu. 56
Colliges 2º Bonum transcendens non consistere in conveniente vero. 56
Colliges 3º Bonum consistere in appetibile vel amabile in ordine
ad voluntatem connotando illius actum. 56
Malum definitur id quod omnia fugiunt. Malum oppositum Bono
triplex dividitur aut consideratur. 1º ut e Imperfectum. et
opponitur effectui. 2º ut disconveniens et contrariatur conve=
nienti. 3º ut odibile et adversatur amabili. 56.
Quær hic 1º an detur aliqua malitia transcendens in rebus? R. nege. 57
Quær 2º an Malum sit proprietas entis? R. nege. 57

Disp. IIII.

De variis Entis divisionibus.

Quær 1º an divisio entis in divinum et creatum sit 1ª et princi=
palior. R. affre. 57
Divisio entis in divinum et creatum sit adæquata. R. affre. 59
Quær, 1º in quam consistat ea divina? Ante resolutionem
quæstionis praestandum 1º ultimum constitutivum alicuius rei ee illud,
quod aliquid essentia ultro requirit ab aliis rebus tam creatis quam
increatis, quod non sit ipsa essentia. 62

618

Prænotandum 2º hoc ultimum distinctivum aut ee Physicum aut Methaphysicum. Physicum e a pe rei Methaphysicum fit p nostras intelligentias. 62

Prænotandum 3º ad distinctivum ultimum rei tres requiri conditiones. 1ª e ut faciat differre ab omni alio. 2ª e quod distinctivum rei faciat differre illam primo et simpliciter. 3ª solo e quod distinctivum non radicetur in alio priori, sed quod sit primum in illa sorte radicans. 62. 63

Prænotandum 4º nos quando loquimur de distinctivo rei Physico et Metaphysico non exigere hoc in toto rigore. 63

Quæritur 1º quod Deus Physice distinguatur ultimo in ratione Naturæ. Nam Divinam physice sumptam distinctivi ultimi esse a se et illimitatum in omni genere perfectionis sumptæ simpliciter. 63

Quæritur in quo consistat Natura Divina Metaphysice sumpta in aseitate. 67

In modo explicandi aseitatem aliquantulum discrepat eruditus Magister meus sapientissimus ut videri potest. 68.

Prima opinio quæ nostra est in modo loquendi adversarii collocat ultimum distinctivum Naturæ Divinæ Metaphysice sumptæ in intellectivo radicali, sive Intellectu Divino. ita S. L. et alii. 68. 69.

Secunda opinio quæ et reiicit dictum distinctivum Naturæ Divinæ Metaphysice sumptæ consistere in intellectivo actuali, sive in intellectione Divina. ita plures Thomistæ. 73.

Tertia opinio asserit ultimum distinctivum consistere in infinitate 74

Quarta opinio tandem asserit consistere in Entitate singularis. 75

Quæritur 1º quod Natura Divina includat formaliter sua attributa ante resolutionem. Prænotandum iterum e Naturam Divinam posse dupliciter sumi 1º Physice et a pe rei ut e in tota sua amplectitudine.
2º quod ultimum ac Methaphysice ut e radix attributorum. quo posito 76

Resolutio 1º Natura Divina physice et a pe rei includit formaliter attributa Natura Divina Methaphysice sumpta includat formaliter attributa ante resolutionem. Intendendum attributa Divina posse considerari ut sunt quandam generica nisi illa comitantur aseitatem. Alia ut sunt specialia et minus transcendentia. quo posito 77

Resolvo 1º attributa illa quae gerunt et dicunt coiam vg. Necessar. essendi, ee Aium per se, dato qd haec sint attributa (simplicitas, Immutabilitas, Infinitas, Immensitas et Aeternitas) includunt formaliter in Na Divina sumpta in conceptum entitativum. 78.

Resolvo 2º Na Divina sumpta inadaequate pro ultum ac methe quatenus est radix attributorum spialium, illa formaliter non includit, vg. Libertas, Misericordia, Iustitia, Sapientia. 78.

An attributa Divina includant formaliter Naturam et se mutuo formaliter includant. Resolvo 1º attributa Divina methe et pro nostro modo quae censentur emanare a Na tanquam a radice non illam formaliter includunt. 85

Resolvo 2º attributa quae attributa sunt et a parte rei non includunt formaliter Naturam. 86.

Resolvo tandem attributa Divina non se mutuo includunt, neque a parte rei neque per ultum intellectum. 87.

Adverte in his me loquutum fuisse in opinione Scoti admittente quidem distinctionem inter Naturam Divinam et attributa; nam in nostra opinione quae solum admittit quiddam distinctionem inter grata notionalia, quae in his habet locum tradita doctrina. 89.

Dividitur Ens in Positivum et Negativum. Quaer. 1º an detur Ens Negativum. Respondeo affirmative. 89

Quaer. 2º an haec divisio Entis communis in Positivum et Negativum sit adaequata. Respondeo Negative 91

Si tamen divisio fiat Entis Realis in Positivum et Negativum tunc erit adaequata. Sed contra illud Ens Reale Negativum potius ee carentiam entis Realis positivi; sed aliter sic dicitur. 91

Dividitur et Ens Reale in Corporeum et Spirituale. Quid sit Ens Corporeum et Spirituale difficile est indagare. 91

Firma et communior sententia tenet Ens Corporeum ee illud quod postulat habere partes extra partes. Spirituale vero quod non exigit partes extra partes 92

620

Quartum ens corporeum strictè postulat habere partes ... partes. 1°. qn exigit partes quales vg. ma 1°. quantas. 2°. qn illas exigit tangentem vg. unum, vg punctum tertium. 3°. tandem qn exigit partes ut subiectum a quo dependet vg. formales sive subst= antialeg sive accidales quae postulant eiusmodi subiecto habente partes: sic haec sententia et aliquae sunt impugnandae. 92

Secunda et verior sententia tenet corpus, seu corporeum esse ens quantitativum. Equale autem esse ens non quantitativum et hunc esse spatium ... Quartus ens quantitativum quod est ens ... ingene= rabile ... alio eiusdem ... est commensurabile ... ente ingenerabili. iterum ens quod se ingenerabile quod est ipsa ... et radix ... et est ... Ens commensurabile ... ente ingenerabili est quod ... habet connexionem ... phyce et ... sine quo ... esse ... Ens equale ... non quantitativum ... dividitur ... 94.95

Altera divisio entis realis est in naturale et supernaturale. quod no. sit na a ... multipliciter usurpatur. ... in eo sensu accipitur na quod ... valeat ... in ... na.

... ita est na atque ens naturale quod distinguitur a supernaturale. 99

Quaeritur igitur 1°. quid sit supernaturale sive ... ? ... esse illud quod est ordinis divini ... et elevatissimi quod spiritualiter ... res= picit Deum. haec sententia est ... et alior. 99

Sane sententiam in re veram existimat ... sit ... quod sit ens ordinis divini. et ita ... dicit illa esse ordinis divini quae sunt ordinis gratiae, quae gratia ... opponitur na et sic illud quod est ordinis na dicitur naturale ita quod est ordinis gratiae dicitur supernaturale. 99.100

Sed adhuc restat explicandum quae dicantur esse eiusdem ordinis cum gratia. ... dicit illa esse ordinis gratiae quae habent conne= xionem cum illa. ... asserit illa esse eiusdem ordinis cum gratia quae sunt dispositiones ad ipsam gratiam ... ... tates, et sic comprehendit omnes entitates supernaturales. 100

Ille modus explicandi Suarii adhuc indiget aliquali explanatione, et addo. Dico illud esse Ens supernale quod respicit Deum specialiter ut Auctorem gratiae et communicatorem. Hic supponitur objectum dividi in gratiam et in illud quod est eiusdem ordinis cum gratia.
Gratia autem est substantia, quae est Deus, quae est substantia supernalis, et unio hypostatica quae est modus substantialis supernalis, et accidentalis, et est gratia sanctificans. 101
Quod est eiusdem ordinis cum gratia est dispositio ad illam, et effectus gratiae, et tandem effectus operativus gratiae seu fructus illius. 102
Quaer. 2° quidnam sit objectum 2ae entis supernalis? Respondeo 2° illud est illud quod est 1° debitum et exigitum naturae, neque idem quod neque debitum naturae, neque tanquam dispositio, neque tanquam effectus fructus vel debitum. 105
Note quod si aliqua gratia sint supra debitum alicuius naturae particularis, si tamen esse debeantur alteri naturae dicuntur naturalia. 107
Subinfertur hic quid sit Ens supernale quoad modum. Respondeo triplex posse esse. 1° quod habet in se aliquem modum intrinsecum supernalem, ut quantitas Eucharistiae. 2° quando aliquid Ens imperatur ab aliquo actu extrinseco, ut opus bonum externum quod imperatur ab actu supernali caritatis vel a gratia. 3° quando aliquid sine suam entitatem non est 1a exigitam naturae, manet tamen 1a exigitam naturae vel impotentiae quod per vires naturae non potest removeri, ut visio caeco restituta. 107
Deus sit Ens supernale? Respondeo affirmative. 107
Possibilis sit substantia realis creata supernalis? Respondeo affirmative. 110
Substantia supernalis natura esse naturae sua grata Deo? Respondeo negative. 114
Substantia supernalis esse naturae sua beata? Respondeo negative. 117
An substantia supernalis esse naturae sua impeccabilis? Respondeo negative. 119

TR

TRAC. 2.us
De Subia, & Accente.
DISP. I.
De diuisiõe Entis in Subiãm & Accens.

Quær. 1.° an diuisio Entis in Subiãm & Accens sit adeqta? R. affre. 122
Quær. 2.° Ens Eucharisticus sit Subia, an Accens. R. ee Accens,
et sit dicendum Acñs creiua Entis Eucharistia. 126
Quær. 3.° Eius Eucharisticus et Accñs creiua Entis sint
in toto rigore accia, an sit aliqd accentiis? R. ee accia. 130
Quær. 4.° Eius Eucharisticus educat a ipsa Entis? R. affre 131
Omnes conveniunt in hac difine Subia — Ens per se ex-
tensum — sed discrepant in explicando qd sit existere p se in Subia, ut videtr ex Snis infra posis 134
Prima Sn.a e S.L. et Cai. q ponit illam perseitem Subia consistere
in eo qd p se 1.o intendit a Nã, et n̄ propter aliud adeqte
distinctum. Sed hec Sn.a n̄ placet. 134
Secunda Sn.a e Sc.ti q asserit perseitem Subia consistere in eo qd
Subia nulli Subiecto inhereat. Accens q inhereat: Sed reiicitr. 135
Tertia Sn.a e C. Lincii q tenet etiam perseitis Subia ee illam
q het ptum distinctum realtr ab ii ratione rei primarie realiter distincta
Sed id qd hoc ee constituit. Hec Sn.a et reiicitr. 135
Quarta Opio e C. Borg. q tendit illud ee p se in Subia consiste-
re in eo qd e 1.a res, ut Deus, & qd 1.o intendit a Nã, sed

An implicet et hoc, ut qd eminentr contineat, qd sit in subiecto ut est
gra in ipso Christo. 1. Prae. sn.a et reiicitur = 136
Quinam sit cs [illegible] et contingr diuinr dari dicit ee. si
qd e 1.o ves [illegible] stiuo 1.s rei simplr dicta, specialr ut ee
illud qd nec e 1.o ves nec pertinet ad totum stiuum 1.s rei sim-
plr dicta. Hac sn.a Dicit placet. 136
Quaer. utrum Creatr. subia sit unio ex na rei distinctus ab ipsa
subia. Ppte resolutionem. Notandum 1.o Creatrm ee subie
unionem essentiam, qm subia acquirit ab existente 141
Notandum 2.o Creatrm ... unionem subia [illegible] effica-
cir facere qd tale [illegible] conuertatum sit subia. Dicitur 141
Resolutio. Creatrm n ee unum distinctum ex na rei a subia 141
Quaeres 1.o Creatrm qualem ee existiam dicitem in [illegible] qu-
alem subia, et creatrm pssibilem ee existiam [illegible] possibilem 142
Quaer 2.o Creatrm [illegible] existiam qse n ga [illegible] gratia sit exis-
tia qualis ... quas exist. existat qse 142
An subia poit inhaerere. Haec qstio in duplr sn. pot existere. 1.o e
[illegible] ... poit subia dependere a subto inherciuir. 2.o sn.
e [illegible] possibilis sit subia q ex na sua inhaereat. Resolutio 1.o
implicat subia q ex na sua possibilit inhaerere = 149
Resolutio 2.o implicat subia q ex na sua actualr inhaereat. 149
Resolutio 3.o n implicat ... subia ... accens inhaereat. 152

DISP.AE.

De possibilitate aliquarum subiarum

Possibilis sit subia na sua grata Deo impeccabilis et [illegible]
debeat visio Beat. [illegible] n implicare talem subiam. 159. 160
An possibilis sit subia essentiale [illegible] in aliquo gre. [illegible] nege 165

Quær. 1° an possibilis sit subſtantia spiritualis realiter non activa neque passiva. Resp. affirm. 170
Subinferes hic an talis substantia foret vivens. Resp. 1° non esse non viventem. Resp. 2° talem substantiam posse esse viventem vita quoad actus vegetandi et sentiendi. 170
An possibilis sit substantia activa non passiva. Resp. affirm. 172
Subinferes an illa creatura activa non passiva esset capax visionis Dei. Resp. 1° affirm. Resp. 2° illam creaturam posse esse incapacem visionis Dei et ex defectu potentiæ ex parte ... et ex incapacitate ipsius subjecti aliunde. 174
An possibilis sit substantia passiva non activa. Resolvo 1° si esse ... humanæ ... de rigore non potest esse substantia passiva quin sit activa. 175
Resolvo 2° si esse ... humanæ ... et ex quadam appetitu ... et imperfectio ... in suum bonum tunc potest aliqua substantia esse activa quin sit passiva. 175
An possibilis sit substantia spiritualis corruptibilis. Resp. affirm. 176
Subinferes hic an etiam spiritualis ... posse esse corruptibilis. Resp. affirm. 177
Quær. 1° an possibilis sit aliqua substantia expers cujusvis operationis ... substantialis. Resp. affirm. 179
An possibilis sit creatura expers cujusvis operationis accidentalis. Resp. affirm. 180
An possibilis sit substantia ... pure ... ex natura sua ad ... aliquam ... per ... Resp. affirm. 182

Disp. III

De Accidente.

Accidens in communi dividitur 1° in intrinsecum et extrinsecum. Intrinsecum est illud quod subjecto inhæret ... alio in ... Extrinsecum est illud quod rem denominat quin illi intrinsece inhæreat, ... cognitio ... videantur. ... 183

Quær. 1° quid sit accidens. Resp. sic definiri: est id quod est in alio tanquam in subjecto inhæsionis, cum quo efficit unum per accidens.